

УДК 355.45:623.765.(043.3)

В.О. Талавирия, І.В. Щеголев, В.О. Абрашін

Харківський університет Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, Харків

МЕТОД СИТУАЦІЙНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОТИПОВІТРЯНОЇ ОБОРОНИ ОКРЕМОЇ МЕХАНІЗОВАНОЇ БРИГАДИ ПІД ЧАС ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ В ЗБРОЙНОМУ КОНФЛІКТІ

Висвітлюється поняття ефективності управління військами, наведені властивості системи управління, розглядається одна із можливих методик оцінки ефективності системи управління окремої механізованої бригади під час ведення бойових дій, та надається блок-схема даного методу.

застосування методу ситуаційного управління в збройному конфлікті

Вступ

Особливості завдань, які покладаються на протиповітряну оборону окремої механізованої бригади показує, що розвиток засобів повітряного нападу, прогноз умов ведення бойових дій, досвід останніх військових конфліктів вказують на об'єктивні умови підвищення ролі тактичної ланки управління засобами ППО СВ. В цих умовах особливу гостроту набуває проблема вирішення виникаючих завдань своєчасного вироблення та обґрунтування різноманітних задач забезпечення процесів управління під час ведення бойових дій під час збройного конфлікту. Збройна боротьба безупинно змінюється і наперед потребує від командирів і штабів вибору раціональних варіантів ведення бойових дій з допомогою застосування математичних моделей. розрахункових задач з допомогою ПЕОМ, використання досконалих методик розрахунку та оцінки ефективності застосування військ ППО СВ, які базуються на сучасних наукових методах.

Постановка проблеми. Раптовий, масований, наступальний характер дій повітряного противника, зростаючий просторовий розмах і динамічність сучасних операцій, зміни у способах їх підготовки і ведення, прийняття на озброєння еventуальним противником новітніх засобів повітряного нападу, зростання ступеня їх застосування у локальних війнах останніх десятиріч не тільки значно збільшили обсяг завдань управління, а й ускладнили умови їх вирішення. Разом із зростанням важливості фактору часу, стають більш жорсткими вимоги до обґрунтованості рішень, що приймаються, передбачення ходу і результатів бойових дій. Ефективність відпрацювання завдань управління бойовими діями сил і засобів ППО значною мірою залежить від організації управління ними на КП АК, КП ППО і авіації, пунктах управління ППО *омбр*.

Проблема підвищення ефективності управління силами і засобами протиповітряної оборони Сухопутних військ комплексний характер, а її вирішення пов'язане з удосконаленням методів роботи штабів

3. Будується типовий порядок дій противника, з метою визначення його завдання в збройному конфлікті. При цьому виконуються наступні дії: *визначається* характер удару противника, його побудова і кількісні характеристики (можлива кількість засобів удару по типах); *формується* типові елементи удару (ешелони, хвилі, групи атакуючих засобів), і їх характеристики (інтервали, кількість притягуємих сил і засобів тощо).

4. Вирішуються завдання розподілу напрямків удару. Цей етап має мету вирішення за противника завдання оптимізації його ударів підрозділам бригади, що служить основою для формування варіантів замислу. При цьому формується варіант побудови удару противника.

5. Виробляється замисел збройного конфлікту. Проводиться розподіл зусиль кількісними методами у відповідності з рекомендаціями бойових документів і знань експертів.

6. Виробляються складові рішення у відповідності з визначеним замислом: *завдання* підрозділам бригади; *основні* питання взаємодії; *організація* управління; *організація* всебічного забезпечення.

7. Проводиться оцінка отриманого рішення по сукупності обраних показників. Значення обраних показників визначається з застосуванням системи математичних в результаті моделювання збройного моделей.

8. Формується банк “типових” варіантів дій противника і відповідних рішень вироблених за даною методикою. При цьому виявляються наступні декларативні знання: *виявляються* признаки класифікації ситуацій в збройному конфлікті; *виробляються* признаки класифікації рішень, що відповідають даним ситуаціям; *формується* правила (процедури) виводу рішень у відповідності з отриманими знаннями.

Наведений алгоритм вироблення рішення дозволяє сформувати банк квазіоптимальних рішень для “типових” варіантів дій противника в збройному конфлікті, з послідуочим зверненням до цих рішень, що надає змогу зменшення часових витрат органів управління, використання формальних і декларативних знань та дозволяє сполучати переваги кількісних способів обґрунтування рішень в поєднанні зі знаннями експертів.

Висновки

Безпосередня побудова моделі стає необхідною, як правило при вивченні складних об’єктів і процесів, у яких результуюча дія причинно-слідчих зв’язків не є очевидною, а проведення експериментів або недоцільне, або неможливе, як для процесів збройного конфлікту. В таких умовах найбільш доцільно використовувати модель вирішення завдань управління з організації ведення бойових дій з застосуванням методу ситуаційного управління.

Список літератури

1. Балахонцев Н. Развитие форм и способов ведения военных действий в начале XXI века // *Зарубежное военное обозрение*. – 2003. – № 4. – С. 25-28.
2. Городнов В.П. Методики прогноза эффективности группировок родов войск ПВО. – Х.: ХВУ, 1999. – С. 3-31.
3. Заика В.Ф. Обеспечение устойчивости и непрерывности управления войсками при перемещении пунктов управления // *Военная мысль*. – 1989. – Вып.3. – С. 46-52.

Надійшла до редколегії 19.03.2007

Рецензент: канд. військ. наук, доцент. О.В. Лезік, Харківський університет Повітряних Сил ім. І. Кожедуба, Харків.